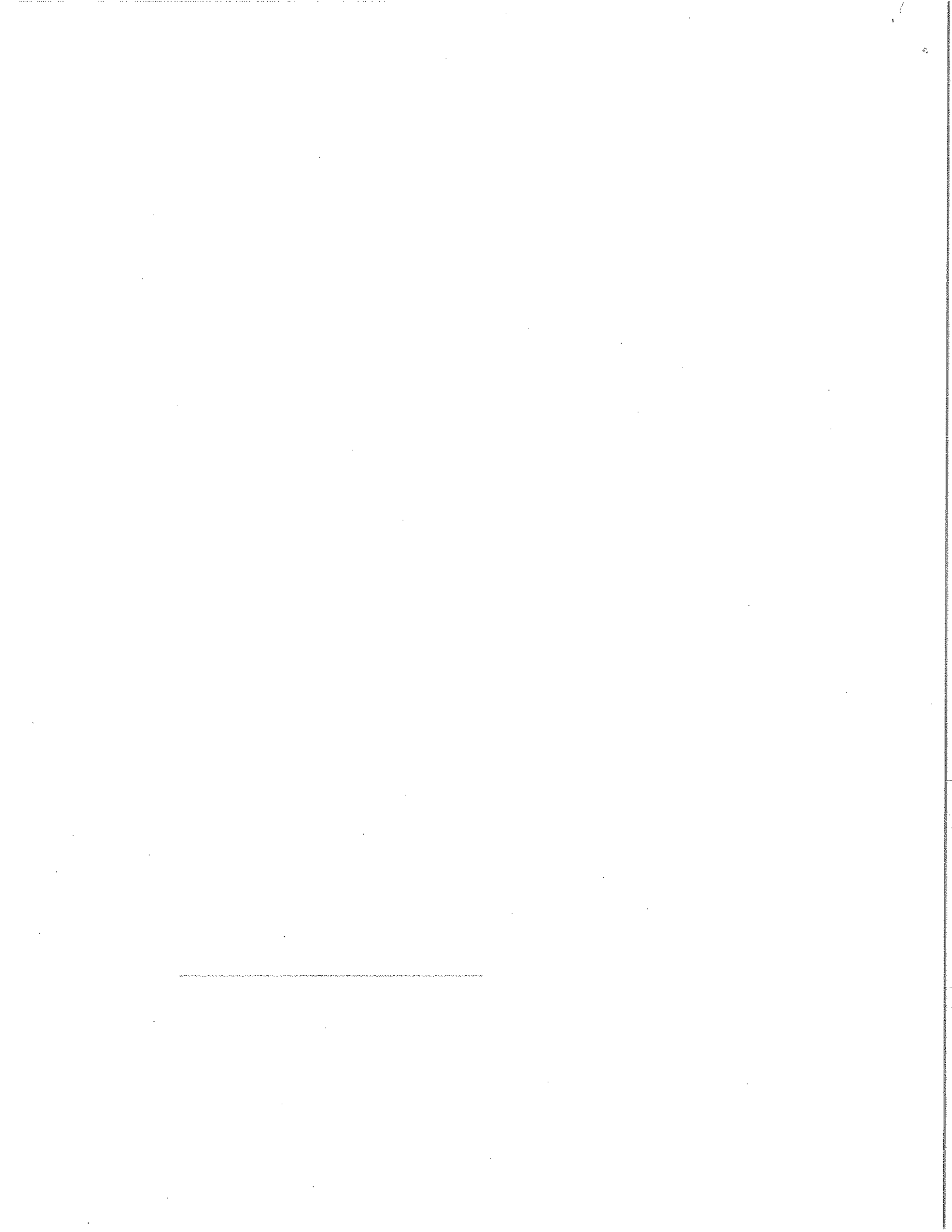

**The Great Woman Behind the Man of God:
A Fresh Reading of the Story of the Shunamite and Elisha**

Amy Kalmanofsky

1. II Kings 4:1-37
2. Genesis 22:1-7
3. Genesis 18:1-15

22Next morning, when they rose, the sun was shining over the water, and from the distance the water appeared to the Moabites as red as blood. 23“*That’s blood!*” they said. “The kings must have fought among themselves and killed each other. Now to the spoil, Moabi!”

24They entered the Israelite camp, and the Israelites arose and attacked the Moabites, who fled before them. 24They advanced, constantly attacking 24 the Moabites, 25 and they destroyed the towns. Every man threw a stone into each fertile field, so that it was covered over; and they stopped up every spring and felled every fruit tree. 26Only the walls of Kir-harseth were left, and then the slingers surrounded it and attacked it. 26Seeing that the battle was going against him, the king of Moab led an attempt of seven hundred swordsmen to break a way through to the king of Edom; 27 but they failed. 27So he took his first-born son, who was to succeed him as king, and offered him up on the wall as a burnt offering. A great wrath came upon Israel, so they withdrew from him and went back to [their own] land.

4 A certain woman, the wife of one of the disciples of the prophets, cried out to Elisha: “Your servant my husband is dead, and you know how your servant revered the Lord. And now a creditor is coming to seize my two children as slaves.” 2 Elisha said to her, “What can I do for you? Tell me, what have you in the house?” She replied, “Your maidservant has nothing at all in the house, except a jug of oil.” 3 “Go,” he said, “and borrow vessels outside, from all your neighbors, empty vessels, as many as you can. 4 Then go in and shut the door behind you and your children, and pour [oil] into all those vessels, removing each one as it is filled.”

d-d Meaning of Heb. uncertain.
e-e Lit. “Until the stones in”; meaning of Heb. uncertain.
f Emendation: yields “Aram.”

בבוקר והשמש זרחה על המים ויראו מואב מנגד את המים אדומים כדם: 23 והאמרו דם זה החרב נחרבו המלכים והבו איש את רעהו ועתה לשלל מואב:

24 ויבאו אל מחנה ישראל ויקמו וישלחו ויכפו את מואב וינסו מפניהם ויבו ויפוזו להם והפוזו את מואב: 25 והערים יחרטו וכל הקלעה טובה ישליכו איש אבנו ומלאוה וכל מעוזימיו יסתמו וכל עץ טוב יפילו עד השאיר אבניה פקירי חרשות ויטבו הקלעים והפוזו: 26 וירא מלך מואב כירחוק מפניו המלקמה וינקה אותו שבע מאות איש שלף חרב להבקיע אלמלו ארום ולא יכלו: 27 וינסו את בנו הבכור אשר ימלוך ויחמיו ויעלוהו עלה על החמה ויהי מצר גדול על ישראל ויסעו מעליו וישבו לארץ: פ

והאשה אחת מנשי בני הנביאים צעקה אל אלישע לאמר עבדך אישי מת ואפך ידעת פי עבדך הנה נרא את ידוה והנשה בא לקחת את שני ילדי לו לעבדים: 2 והאמר אליה אלישע מה אעשה לך הודי לי מה יש לבי לך בפני ותאמר אין לשפוקה כל בפני פי אם אסוף שמן: 3 והאמר לבי שאלי לך פלים מן הוועז מאת פל שכוני שכונו פלים רעים אל המעוטי: 4 והאזאת וסרת הילת בעדך ובעד בנך ויעקוב על פל הפלים האלה והפלא תפיעי:

him to his mother.”²⁰ He picked him up and brought him to his mother. And the child sat on her lap until noon; and he died.²¹ She took him up and laid him on the bed of the man of God, and left him and closed the door.²² Then she called to her husband: “Please, send me one of the servants and one of the she-asses, so I can hurry to the man of God and back.”²³ But he said, “Why are you going to him today? It is neither new moon nor sabbath.” She answered,^b “It’s all right.”^b

²⁴She had the ass saddled, and said to her servant, “Urge [the beast] on: see that I don’t slow down unless I tell you.”²⁵ She went on until she came to the man of God on Mount Carmel. When the man of God saw her from afar, he said to his servant Gehazi, “There is that Shunammite woman.²⁶ Go, hurry toward her and ask her, ‘How are you? How is your husband? How is the child?’” “We are well,” she replied.²⁷ But when she came up to the man of God on the mountain, she clasped his feet. Gehazi stepped forward to push her away; but the man of God said, “Let her alone, for she is in bitter distress; and the Lord has hidden it from me and has not told me.”²⁸ Then she said, “Did I ask my lord for a son? Didn’t I say: ‘Don’t mislead me?’”

²⁹He said to Gehazi, “Tie up your skirts,^d and take my staff in your hand, and go. If you meet anyone, do not greet him; and if anyone greets you, do not answer him. And place my staff on the face of the boy.”³⁰ But the boy’s mother said, “As the Lord lives and as you live, I will not leave you!” So he arose and followed her.³¹ Gehazi had gone on before them and had placed the staff on the boy’s face; but there was no sound or response. He turned back to meet him and told him, “The boy has not awakened.”³² Elisha came into the house, and there was the

b-b Heb. Shalom.

c The servant runs behind the donkey and urges it on with a stick.

הוא לקחו אל אמו וישב על-
 לבה עד הצהריים ונמת: 21 ותעל
 ותשבבנהו על-משת איש האלילים
 ותסגר בערו ותצא: 22 ותקרא אל-אשה
 ותאמר שלחה לי אסד מן העזים
 ואחת האתונות וארצה עד-איש
 האלילים ואשובה: 23 ולאמר מידע אני
 את הלכתי הלכת אליו היום לא יחזש
 ולא שבת ותאמר שלום:

24 ותחבש האתון ותאמר אל-נערה נהג
 לך אל-תעצרי לי לרפב פי אסד-אמרתי
 לך: 25 ותלק ותבוא אל-איש האלילים
 אל-הר הפרמל ויהי פראות איש
 האלילים אתה מנהג ולאמר אל-יהוה
 נערו הנה השונמית הנה: 26 עתה ריח
 נא לקח אתה ואמר לה השלום לך
 השלום לאישך השלום לילך ותאמר
 שלום: 27 ותבא אל-איש האלילים אל-
 הור ותחזק ברגליו ויהי גיחוי לוקחה
 ותאמר איש האלילים הרפה-לה פי-
 נפשה מרה-לה ודהה העלים מפי ולא
 הגיד לי: 28 ותאמר השאלתי בן מאת
 אדני הלא אמרתי לא השלח אותי:
 29 ולאמר לגיחוי הנה מהנהג וקח
 משענתך בידך וקח פרהמא איש לא
 תברכני וכי-ברכה איש לא תענהו
 ושמת משענתך על-פני העער: 30 ותאמר
 אם העער תיחיה ותרי נפשה אם-
 אעזבה תקם וקח אתחיה:
 31 ונהי עבר לפניכם והשם ארר
 המשענת על-פני העער ואין קול ואין
 קשב והשב לקראתו ונהי לו לאמר לא
 הגיח העער: 32 ותבא אלישע הביתה
 והנה העער מות משכב על-משתו:

5 ותלק מאתו ותסגר הלת בערה ובער
 בניה הם מגשים אליה והיא מיצת
 ממצת: 6 והי פמלאת הפלים ותאמר
 אל-בנה הגישה אלי עוד פלי ולאמר
 אליה אנו עוד פלי והעמד השמן: 7 ותבא
 ותעל לאיש האלילים ולאמר לך מכר
 את השמן ושלמי את-נשיכי נשך ואף
 בניכי ובנהך תחיי בותר: 8

8 והי היום ויעבר אלישע אל-שונם ושם
 אשה גדולה ותסוק-בו לאכל-לחם והי
 מדי עברו יטר שמה לאכל-לחם:
 9 ותאמר אל-אשה הנדהגא ידעתי פי
 איש אלילים קדוש הוא עבר עלינו
 קמדי: 10 ונעשה-נא עלית-קיל קטנה
 ונשים לו שם משה ושלחן וכסא ומנחה
 והנה בבאו אלינו יסור שמה: 11 והי
 היום וקבא שמה וחסר אל-העלמה
 ונשכב-שמה: 12 ולאמר אל-גיחוי נערו
 קרא לשונמית הזאת וקרא-לה ותעמד
 לפני: 13 ולאמר לו אמר-נא אליה הנה
 תרחו אלינו את-פל-הרחדה הזאת מה
 לעשות לך הנה לך-בן-אל-הפלך או
 אל-שר הצבא ותאמר פתוך עמי אנכי
 ועבת: 14 ולאמר ומה לעשות לך ולאמר
 גיחוי אבל בן איחיה ואישתו וכן:
 15 ולאמר קרא-לה וקרא-לה ותעמד
 בפתח: 16 ולאמר למועד הנה בעת הנה
 אתי את חכנת בן ותאמר אל-אדני איש
 האלילים אל-תבנה בשפת-הך:
 17 ותנה האשה ותלך בן למועד הנה
 בעת הנה אשר-דבר אליה אלישע:
 18 ותעל העלך והי היום וצא אל-אביו
 אל-הקצרים: 19 ולאמר אל-אביו ראשי
 ראשי ולאמר אל-העער שאהו אל-אמו:

8 One day Elisha visited Shunem. A wealthy woman lived there, and she urged him to have a meal; and whenever he passed by, he would stop there for a meal.⁹ Once she said to her husband, “I am sure it is a holy man of God who comes this way regularly.¹⁰ Let us make a small enclosed upper chamber^a and place a bed, a table, a chair, and a lampstand there for him, so that he can stop there whenever he comes to us.”¹¹ One day he came there; he retired to the upper chamber and lay down there.¹² He said to his servant Gehazi, “Call that Shunammite woman.” He called her, and she stood before him.¹³ He said to him, “Tell her, ‘You have gone to all this trouble for us. What can we do for you? Can we speak in your behalf to the king or to the army commander?’” She replied, “I live among my own people.”¹⁴ “What then can be done for her?” he asked. “The fact is,” said Gehazi, “she has no son, and her husband is old.”¹⁵ “Call her,” he said. He called her, and she stood in the doorway.¹⁶ And Elisha said, “At this season next year, you will be embracing a son.” She replied, “Please, my lord, man of God, do not delude your maidservant.”

¹⁷The woman conceived and bore a son at the same season the following year, as Elisha had assured her.¹⁸ The child grew up. One day, he went out to his father among the reapers.¹⁹ [Suddenly] he cried to his father, “Oh, my head, my head!” He said to a servant, “Carry

a-a Or “upper wall-chamber”; lit. “an upper chamber of wall(s).”

boy, laid out dead on his couch. ³³He went in, shut the door behind the two of them, and prayed to the LORD. ³⁴Then he mounted [the bed] and placed himself over the child. He put his mouth on its mouth, his eyes on its eyes, and his hands on its hands, as he bent over it. And the body of the child became warm. ³⁵He stepped down, walked once up and down the room, then mounted and bent over him. Thereupon, the boy sneezed seven times, and the boy opened his eyes. ³⁶[Elisha] called Gehazi and said, "Call the Shunammite woman," and he called her. When she came to him, he said, "Pick up your son." ³⁷She came and fell at his feet and bowed low to the ground; then she picked up her son and left.

³⁸Elisha returned to Gilgal. There was a famine in the land, and the disciples of the prophets were sitting before him. He said to his servant, "Set the large pot [on the fire] and cook a stew for the disciples of the prophets." ³⁹So one of them went out into the fields to gather sprouts. He came across a wild vine and picked from it wild gourds, as many as his garment would hold. Then he came back and sliced them into the pot of stew, for they did not know [what they were]; ⁴⁰and they served it for the men to eat. While they were still eating of the stew, they began to cry out: "O man of God, there is death in the pot!"^e And they could not eat it. ⁴¹"Fetch some flour," [Elisha] said. He threw it into the pot and said, "Serve it to the people and let them eat." And there was no longer anything harmful in the pot.

⁴²A man came from Baal-shalishah and he brought the man of God some bread of the first reaping—twenty loaves of barley bread, and some fresh grain /in his sack. / And [Elisha]

^e The wild gourds cause severe cramps. /f Or "on the stalk"; perhaps connected with Ugaritic bsgl.

וַיָּבֵא וַיִּסְמְרֵהוּ הַקֶּלֶחַת בְּעַד שְׁנֵיהֶם וַיִּתְפַּלֵּל אֶל־יְהוָה: ³⁴ וַיַּעַל וַיִּשְׁכַּב עַל־הַיְלִיד וַיִּשָּׂם פְּמִו עַל־פְּמִו וְעֵינָיו עַל־עֵינָיו וְכַפְּיוֹ עַל־כַּפוֹ כַּפְּיוֹ וַיִּנְחֶה עָלָיו וַיִּחַם בִּישָׁר הַיְלִיד: ³⁵ וַיָּשָׁב וַיִּלֶךְ בַּיָּת אַחַת הַנְּחֹה וַאֲחֵת הַנְּחֹה וַיַּעַל וַיִּנְחֶה עָלָיו וַיִּזְוֹרר הַפֶּעַר עַד־שָׁבַע פְּעָמִים וַיִּפְקַח הַנַּעַר אֶת־עֵינָיו: ³⁶ וַיִּקְרָא אֶל־גִּיְחֹזִי וַיֹּאמֶר קְרָא אֶל־הַשְּׁנַמִּית הַזֹּאת וַיִּקְרָאָהּ וַתָּבוֹא אֵלָיו וַיֹּאמֶר שְׂאֵי בְנֶךְ: ³⁷ וַתָּבוֹא וַתִּפֹּל עַל־רַגְלָיו וַתִּשְׁתַּחוּ וַאֲרָצָה וַתִּשָּׂא אֶת־בְּתוּהָ וַתֵּצֵא: ^ל

³⁸ וַיָּחֲלִישֵׁע שֶׁב הַגִּלְגָּלָה וַהֲרַעֲב בְּאֶרֶץ וּבְנֵי הַנְּבִיאִים יֹשְׁבִים לִפְנֵי וַיֹּאמֶר לְנַעֲרוֹ שְׁבוֹת הַסֵּר הַגְּדוּלָה וּבִשָּׁל נֹזִיד לְבָנֵי הַנְּבִיאִים: ³⁹ וַיֵּצֵא אֶחָד אֶל־הַשָּׂדֶה לְלָקֵט אוֹרֹת וַיִּמְצָא גִפְסוֹ שֵׁיָה וַיִּלְקֹט מִמֶּנּוּ* פִּקְעוֹת שְׂדֵה מִלֵּא בְגָדוֹ וַיָּבֵא וַיִּפְלֹחַ אֶל־סֵר הַנְּזוּד פִּיר־לֹא יָדָעוּ: ⁴⁰ וַיִּמְצָאוּ לְאֲנָשִׁים לְאֹבֹל וַיְזוּי פְּאֻכִּים מִהַנְּזוּד וַתִּמְצָה צִעֲקוֹ וַיֹּאמְרוּ מָוֹת בְּסֵר אִישׁ הָאֱלֹהִים וְלֹא יִכְלֹ לְאֹבֹל: ⁴¹ וַיֹּאמֶר וַיִּקְחוּ־קִמְחָ וַיִּשְׁלְךְ אֶל־הַסֵּר וַיֹּאמֶר עַק לָעַם וַיֵּאכְלוּ וְלֹא הָיָה דָבָר רָע בְּסֵר: ^ד

⁴² וַיָּבִישׁ בָּא מִבְּעַל שְׁלִשָׁה וַיָּבֵא לְאִישׁ הָאֱלֹהִים לֶחֶם בַּבּוֹרִים עֶשְׂרִים־לֶחֶם שְׁעָרִים וְכֹרֶמֶל בְּצִקְלָו וַיֹּאמֶר תָּנוּ לָעַם

סדרון ומסעין וממנהו u. 39.

²⁹and Abimelech said to Abraham, "What mean these seven ewes which you have set apart?"
³⁰He replied, "You are to accept these seven ewes from me as proof that I dug this well."
³¹Hence that place was called Beer-sheba,^c for there the two of them swore an oath. ³²When they had concluded the pact at Beer-sheba, Abimelech and Phicol, chief of his troops, departed and returned to the land of the Philistines. ³³[Abraham] planted a tamarisk at Beer-sheba, and invoked there the name of the Lord, the Everlasting God. ³⁴And Abraham resided in the land of the Philistines a long time.

22 Some time afterward, God put Abraham to the test. He said to him, "Abraham," and he answered, "Here I am." ²And He said, "Take your son, your favored one, Isaac, whom you love, and go to the land of Moriah, and offer him there as a burnt offering on one of the heights that I will point out to you." ³So early next morning, Abraham saddled his ass and took with him two of his servants and his son Isaac. He split the wood for the burnt offering, and he set out for the place of which God had told him. ⁴On the third day Abraham looked up and saw the place from afar. ⁵Then Abraham said to his servants, "You stay here with the ass. The boy and I will go up there; we will worship and we will return to you."

⁶Abraham took the wood for the burnt offering and put it on his son Isaac. He himself took the firestone^a and the knife; and the two walked off together. ⁷Then Isaac said to his father Abraham, "Father!" And he answered, "Yes, my son." And he said, "Here are the firestone and the wood; but where is the sheep for the burnt offering?" ⁸And Abraham said,

^c I.e., "well of seven" or "well of oath."
^a Lit. "fire."

וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל-אֲבִימֶלֶךְ מַה הַיְהוּה שָׁבַע בְּכִשְׁתֵּי הָאֵלֶּה אֲשֶׁר הִצַּבְתָּ לְבָדְנִי׃
³⁰וַיֹּאמֶר כִּי אֶת-שְׁבַע פְּדֻשׁוֹת הַמָּקוֹחַ מִמֶּנִּי בְּעִבּוּל תְּהִיָּה לִי לְעֵדוּת כִּי חָפְצִי אֶת-הַבְּאֵר הַזֹּאת׃³¹ וְעַל-כֵּן קָרָא לַמָּקוֹם הַזֶּה בְּאֵר שְׁבַע כִּי שָׁם נִשְׁבַּעוּ שְׁנֵיהֶם׃
³²וַיִּכְרְתוּ בְרִית בְּהַבְּאֵר שְׁבַע הַיָּמִים אַבְיֶמֶלֶךְ וּפִיכֹל שַׂר-צְבָאוֹ וַיֵּשְׁבוּ אֶל-אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים׃³³ וַיִּשַׁע אֲשֶׁל בְּהַבְּאֵר שְׁבַע וַיִּקְרָא-שָׁם בְּשֵׁם יְהוָה אֵל עוֹלָם׃
³⁴וַיֵּגֶר אַבְרָהָם בְּאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים יָמִים רַבִּים׃ פ

וכר

וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ אֶל-אֲבִרָהָם מַה הַיְהוָה שָׁבַע בְּכִשְׁתֵּי הָאֵלֶּה אֲשֶׁר הִצַּבְתָּ לְבָדְנִי׃
³⁰וַיֹּאמֶר כִּי אֶת-שְׁבַע פְּדֻשׁוֹת הַמָּקוֹחַ מִמֶּנִּי בְּעִבּוּל תְּהִיָּה לִי לְעֵדוּת כִּי חָפְצִי אֶת-הַבְּאֵר הַזֹּאת׃³¹ וְעַל-כֵּן קָרָא לַמָּקוֹם הַזֶּה בְּאֵר שְׁבַע כִּי שָׁם נִשְׁבַּעוּ שְׁנֵיהֶם׃
³²וַיִּכְרְתוּ בְרִית בְּהַבְּאֵר שְׁבַע הַיָּמִים אַבְיֶמֶלֶךְ וּפִיכֹל שַׂר-צְבָאוֹ וַיֵּשְׁבוּ אֶל-אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים׃³³ וַיִּשַׁע אֲשֶׁל בְּהַבְּאֵר שְׁבַע וַיִּקְרָא-שָׁם בְּשֵׁם יְהוָה אֵל עוֹלָם׃
³⁴וַיֵּגֶר אַבְרָהָם בְּאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים יָמִים רַבִּים׃ פ

TO br ga wi de 151 lef we aw th int of to for he th 197 of an an be of the his in me wi wi soj 24f the me no ha she an the

them; and he waited on them under the tree as they ate.

⁹They said to him, "Where is your wife Sarah?" And he replied, "There, in the tent."

¹⁰Then one said, "I will return to you next year," and your wife Sarah shall have a son!" Sarah was listening at the entrance of the tent, which was behind him. ¹¹Now Abraham and Sarah were old, advanced in years; Sarah had stopped having the periods of women. ¹²And Sarah laughed to herself, saying, "Now that I am withered, am I to have enjoyment—with my husband so old?"

¹³Then the LORD said to Abraham, "Why did Sarah laugh, saying, 'Shall I in truth bear a child, old as I am?' ¹⁴Is anything too wondrous for the LORD? I will return to you at the same season next year, and Sarah shall have a son." ¹⁵Sarah lied, saying, "I did not laugh," for she was frightened. But He replied, "You did laugh."

¹⁶The men set out from there and looked down toward Sodom, Abraham walking with them to see them off. ¹⁷Now the LORD had said, "Shall I hide from Abraham what I am about to do, ¹⁸since Abraham is to become a great and populous nation and all the nations of the earth are to bless themselves by him? ¹⁹For I have sinned and his posterity to keep the way of the LORD and by doing what is just and right, in order that the LORD may bring about for Abraham what He has promised him." ²⁰Then the LORD said, "The outrage of Sodom and Gomorrah is so great, and their sin so grave! ²¹I will go down to see whether they have acted altogether according to the outcry that has reached Me; if not, I will take note."

²²The men went on from there to Sodom, while Abraham remained standing before the LORD. ²³Abraham came forward and said, "Will You sweep away the innocent along with the

תורה בראשית יז וירא

לפניהם והוא עמד עליהם תחת העץ והיא כלה:

⁹ והיאמר אליהם איפה שרה אשתך והיאמרה הנה באהל: ¹⁰ והיאמר שוב אשוב אליך בעת הנה והנה הנה לשרה אשתך ושרה שמעת פתח האהל והוא אומר:

¹¹ והאברהם ושרה וזקנים באים בגימור קהל להיות לשרה אורח פגשים:

¹² והצטק שרה בקרבה לאמר אנהי בלתי היתדותי עלי עונה ואני זקנה:

¹³ והיאמר והנה אל-אברהם למה זרה צחקת שרה לאמר האני אמנם אלך ואני זקנה:

¹⁴ הויפלא מידתה דבר למועד אשוב אליך בעת הנה ולשרה בן:

¹⁵ והתבהש שרה לאמר לא צחקתי כי יראתה ויאמר לא פי צחקתי:

¹⁶ וישקמו משם האנשים וישקפו על פני סדם ואברהם הלך עמם לשלחם:

¹⁷ והנה אמר המכסה אני מאברהם אשר אני עשה: ¹⁸ והאברהם הנה יתנה לגוי גדול ועצום ונברכו בו כל גויה הארץ: ¹⁹ כי ידעתי למען אשר יצאה את בני ואת ביהתי אתיו ושקרו דרו:

והנה לעשות צדקה ומשפט למען הביא וזהו על-אברהם את אשר-דבר עליו:

²⁰ והיאמר והנה ועקת סדם ועמרה פיר-רבה ותשא אתם פי כבדה מאד: ²¹ אדרה-נא וראתה הכעקוקה הבאה אלי עשו:

בלה ואם-לא אדעה:

²² וישקמו משם האנשים והלכו סדמה ואברהם עמד עמד לפני הנה: ²³ והיש אברהם ויאמר האני חספה צדיק עם-רשע: ²⁴ ואולי יש ממשים צדיקים בתוך-

9. נקטר על א. ה. ופ. נחמים מקובלים אין מקור ל.

TORAH GENESIS 17.20 LEKH LEKHA

of him a great nation. ²¹But My covenant I will maintain with Isaac, whom Sarah shall bear to you at this season next year." ²²And when He was done speaking with him, God was gone from Abraham.

²³Then Abraham took his son Ishmael, and all his homeborn slaves and all those he had bought, every male in Abraham's household, and he circumcised the flesh of their foreskins on that very day, as God had spoken to him.

²⁴Abraham was ninety-nine years old when he circumcised the flesh of his foreskin, ²⁵and his son Ishmael was thirteen years old when he was circumcised in the flesh of his foreskin. ²⁶Thus Abraham and his son Ishmael were circumcised on that very day, ²⁷and all his household, his homeborn slaves and those that had been bought from outsiders, were circumcised with him.

18 VA-YERA

The LORD appeared to him by the terebinths of Mamre; he was sitting at the entrance of the tent as the day grew hot.

²Looking up, he saw three men standing near him. As soon as he saw them, he ran from the entrance of the tent to greet them and, bowing to the ground, ³he said, "My lords, ⁴if it please you, do not go on past your servant. ⁵Let a little water be brought; bathe your feet and recline under the tree. ⁶And let me fetch a morsel of bread that you may refresh yourselves; then go on—seeing that you have come your servant's way." They replied, "Do as you have said."

⁶Abraham hastened into the tent to Sarah, and said, "Quick, three *seahs* of choice flour! Knead and make cakes!" ⁷Then Abraham ran to the herd, took a calf, tender and choice, and gave it to a servant-boy, who hastened to prepare it. ⁸He took curds and milk and the calf that had been prepared and set these before

בראשית יז לך לך

לגוי גדול: ²¹ ואת-בריתי אקים אתך ואת-אשר תלד לך שרה למועד הנה בשנה האחרת: ²² ויכל לומר אתו ויעל אל-הים מעל אברהם:

²³ ויקח אברהם את-ישמעאל בןו ואת כל-ילדיו ביהו ואת כל-מקנת פספו כל-זכר באנשי בית אברהם והמל את-בשר ערלתם בעצם היום הנה באשר דבר אהו אלהים: ²⁴ והאברהם בן-תשעים ותשע שנה בהמלו בשר ערלתו:

²⁵ וישמעאל בןו בן-שלש עשרה שנה בהמלו את בשר ערלתו: ²⁶ בעצם היום הנה ויכל אברהם וישמעאל בןו: ²⁷ וכל-אנשי ביהו וילד בנות ומקנת-פספו מאת בן-זכר נמלו אהו: ⁵

רח וירא

וירא אלו והנה באלי ממרא ושכב פתח-האהל בתם היום:

² וישא עינו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו וירא והמן לקראתם מפתח האהל וישתחו ארצה: ³ והיאמר ארני אמ-נא מצאתי חן בעיניך אל-נא תעבר מעל עבדי: ⁴ וקח-נא מעט-מים ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ: ⁵ והאקח פת-לחם וסעו לבכם אחר תעברו פיר-לפני עברתם על-עבדכם והאמרו בן-תעשה פאשר דברתי:

⁶ והמה אברהם האהלה אל-שרה ויאמר מהוי שלש סאם קמח לטות לרשי תעשי עונות: ⁷ והאל-הפקר רן אברהם ויקח בן-זכר הן וטוב היתנו אל-הנער והמה לעשות אתו: ⁸ והקח קמח וחלב וכן-הפקר אשר עשה היתנו

